

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2968/2019
05.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиље [REDACTED] из [REDACTED], чији је пуномоћник Драган Милегић, адвокат из [REDACTED], против тужене Основне школе [REDACTED] коју заступа Општински правобранилац [REDACTED], ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2658/18 од 09.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2658/18 од 09.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2658/18 од 09.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П1 940/17 од 28.06.2018. године, одбијен је примарни тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужени да јој исплати на име мање исплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора и на име мање исплаћене накнаде за топли оброк у 2015, 2016. и 2017. години месечне износе са затезном каматом од доспелости до исплате. У другом ставу, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 23.249,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2658/18 од 09.05.2019. године, одбијена је жалба тужиље и првостепена пресуда је потврђена.

Против другостепене правноснажне пресуде тужилца је изјавила благовремену ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизију изјављује погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. У конкретном случају примењује се Закон о платама у државним органима и јавним службама. Према одредби члана 4. став 2. тог закона коефицијент за обрачун плате садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, а коефицијент за обрачун и исплату плата утврђује се актом Владе. Закључак је нижестепених судова да су примања по основу накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора садржана у коефицијенту као једном од елемената зараде. Посебним колективним уговором није предвиђено ово право запослених. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин одлучивања и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за изјављивање посебне ревизије јер побијаном другостепеном пресудом није одступљено од судске праксе ревизијског суда. Изнети ревизијски наводи тужиље не представљају правнорелевантан основ за изјављивање ревизије прописане одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Зато је применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиља је тужбу поднела 07.12.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке у односу на туженог првог реда је 484.918,67 динара што представља динарску противвредност од 4.056,67 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке на дан подношења тужбе. Зато изјављена ревизија није дозвољена.

На основу изнетих разлога је применом члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић